



סיכומי הדינים העולים מנוסקנת הגמרא בדף היומי

בבא קמא דף ה' למסקנא

דף ה' ע"א

א. עדים זוממין שהודו, משלמים על פי עצמן, כי התשלומים שלהם ממון, שהרי אינם משלמים יותר ממה שהזיקו. ולרבי עקיבא קנס הוא. ואם הודו, פטורים.

ב. לרבי עקיבא, תם שחבל באדם, משלם נזק שלם מגופו.

ג. י"א שהזיק שאינו ניכר חשוב היזק, ולפיכך, המטמא טהרותיו של חבירו, או המדמע חולין בתרומה, או המנסך יין של חבירו לעבודה זרה, משלם מעיקר הדין, ואם הודה חייב, שממון הוא. וי"א שאינו חשוב היזק, והתשלומים שלו קנס.

ד. שני אבות נזיקין לא נשנו גם בדברי רבי חייא, ואלו הם: א) מוסר, שמלשין ומוסר ממון חבירו לגוי. ב) מפגל, כגון כהן ששחט קרבן חטאת של ישראל לשם שלמים. ולא מנאם רבי חייא לפי שאינו עוסק בקדשים, ובדיבור שאין בו מעשה.



סיכומי הדינים העולים מנוסקנת הגמרא בדף היומי

ה. אבות אלו (ששנו רב אושעיא ורבי חייא), אין להם תולדות, והם חשובים אבות לשלם ממיטב, שבכולם נאמר אחד מלשונות הללו: 'תחת' 'נתינה' 'ישלם' 'כסף'. ולמדים אותם משאר אבות שמשלמין ממיטב.

דף ה' ע"ב

א. אם היה כתוב בתורה שור ואחד משאר המזיקין, היינו למדים מהם כל שאר האבות. חוץ מקרן, שיש לדחות מה לשאר מזיקין שמועדים מתחילתם. ולסובר שאין זו פירכא, כי אדרבא, יותר יש לחייב קרן שכוונתו להזיק, היינו למדים גם קרן. ולא נכתבו בתורה אלא להלכותיהם.

ואלו הן הלכותיהם: קרן, לחלק בין תמה למועדת. שן ורגל, לפוטרים ברשות הרבים. בור, לפטור בו כלים. ולרבי יהודה לפטור בו את האדם. אדם, לחייבו בארבעה דברים. אש, לפטור בו טמון, ולרבי יהודה לחייב כשליחכה נירו וסכסכה אבניו.

ל

אומץ יקרי!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכתובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il